

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

PREDMET JELINIĆ-STARČEVIĆ protiv HRVATSKE

(Zahtjev br. 3942/24)

PRESUDA

STRASBOURG

27. studenoga 2025.

Ova je presuda konačna, no može biti podvrgnuta uredničkim izmjenama.

U predmetu Jelinić-Starčević protiv Hrvatske,
Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući u odboru u sastavu:
Frédéric Krenc, *predsjednik*,
Davor Derenčinović,
Alain Chablais, *suci*,
i Viktoriya Maradudina, *vršiteljica dužnosti zamjenice tajnika Odjela*,
nakon vijećanja zatvorenog za javnost 6. studenoga 2025.,
donosi sljedeću presudu koja je usvojena na navedeni datum:

POSTUPAK

1. Postupak u ovome predmetu pokrenut je na temelju zahtjeva protiv Republike Hrvatske podnesenog Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 29. siječnja 2024.
2. Vlada Republike Hrvatske („Vlada”) obaviještena je o zahtjevu.

ČINJENICE

3. Podaci podnositeljice zahtjeva i informacije bitne za zahtjev navedeni su u priloženoj tablici.
4. Podnositeljica zahtjeva prigovorila je prekomjernoj duljini trajanja kaznenog postupka protiv nje, koji se odnosio na dva kaznena djela klevete i utvrđivanje povezanih troškova. Za jedno od tih kaznenih djela optužba je odbijena zbog nastupanja zastare kaznenog progona, a za drugo kazneno djelo podnositeljica je oslobođena optužbe.

PRAVO

I. NAVODNA POVREDA ČLANKA 6. STAVKA 1. KONVENCIJE

5. Podnositeljica zahtjeva prigovorila je da je duljina trajanja dotičnog kaznenog postupka bila nespojiva sa zahtjevom „razumnog roka”. Pozvala se na članak 6. stavak 1. Konvencije.

A. Odlučivanje o optužbi za kazneno djelo za koje je podnositeljica oslobođena

6. U mjeri u kojoj se postupak kojemu se prigovara odnosi na odlučivanje o optužbi za kazneno djelo za koje je podnositeljica oslobođena, Sud primjećuje da je taj postupak trajao otprilike sedam godina i devet mjeseci na dvije razine nadležnosti.
7. Sud ponavlja da se razumnost duljine trajanja postupka mora ocijeniti u svjetlu okolnosti predmeta i imajući na umu sljedeće kriterije: složenost

predmeta, ponašanje podnositelja zahtjeva i nadležnih vlasti, kao i važnost onoga što se za podnositelja zahtjeva dovodi u pitanje u sporu (vidi, među brojnim drugim izvorima prava, *Pélissier i Sassi protiv Francuske* [VV], br. 25444/94, stavak 67., ECHR 1999-II, i *Frydlender protiv Francuske* [VV], br. 30979/96, stavak 43., ECHR 2000-VII).

8. U vodećim predmetima *McFarlane protiv Irske* [VV], br. 31333/06, stavci 140. – 156., 10. rujna 2010., i *Camasso protiv Hrvatske*, br. 15733/02, stavci 28. – 36., 13. siječnja 2005., Sud je već utvrdio povredu u pogledu pitanja sličnih onima u ovom predmetu.

9. Nakon ispitivanja svih materijala koji su mu dostavljeni, Sud nije utvrdio nijednu činjenicu ni tvrdnju koja bi mogla opravdati duljinu trajanja postupka u dijelu koji se odnosi na odlučivanje o optužbi za kazneno djelo za koje je podnositeljica oslobođena.

10. Naime, za razliku od odbijanja optužbe u odnosu na kazneno djelo za koje je nastupila zastara kaznenog progona, oslobađajuća presuda podnositeljice nije ni na koji način bila povezana s prekomjernim trajanjem kaznenog postupka o kojem je riječ. Stoga se ne može tvrditi, kao što je to učinila Vlada, da je podnositeljica zahtjeva izgubila status žrtve (vidi *Irodoutou protiv Cipra*, br. 16783/20, stavak 63., 23. svibnja 2023., s daljnjim upućivanjima, i *Osmanov i Huseinov protiv Bugarske* (odl.), br. 54178/00 i 59901/00, 4. rujna 2003.). Isto tako, uzimajući u obzir svoju sudsku praksu (vidi gore navedeni predmet *Irodoutou*, stavak 62.), Sud odbija prigovor Vlade da podnositeljica zahtjeva nije pretrpjela značajnu štetu.

11. Iz toga proizlazi da je ovaj zahtjev, u mjeri u kojoj se odnosi na duljinu trajanja kaznenog postupka u odnosu na optužbu za kazneno djelo za koje je podnositeljica oslobođena, dopušten te ukazuje na postojanje povrede članka 6. stavka 1. Konvencije.

B. Ostatak zahtjeva

12. S druge strane, u mjeri u kojoj se zahtjev odnosi na duljinu trajanja tog kaznenog postupka u odnosu na odlučivanje o optužbi koja je odbijena zbog nastupanja zastare kaznenog progona, Sud, uzimajući u obzir svoju sudsku praksu (vidi *Gagliano Giorgi protiv Italije*, br. 23563/07, stavak 57., ECHR 2012 (izvadci); i, *mutatis mutandis*, *Galović protiv Hrvatske*, br. 54388/09, stavci 70. – 74., 5. ožujka 2013.), smatra da podnositeljica nije pretrpjela značajnu štetu zbog navodne povrede njezina prava na suđenje u razumnom roku te da poštovanje ljudskih prava kako su definirana u Konvenciji i njezinim protokolima ne zahtijeva ispitivanje osnovanosti u smislu članka 35. stavka 3. točke (b).

13. Naposljetku, u mjeri u kojoj se zahtjev odnosi na dio kaznenog postupka koji se odnosi na utvrđivanje troškova, na koji se članak 6. Konvencije primjenjuje u svojem građanskom aspektu, Sud primjećuje da je taj postupak trajao dvije godine i gotovo šest mjeseci na dvjema razinama

nadležnosti, što se ne može smatrati prekomjernim. Štoviše, odlukom od 29. svibnja 2024. Ustavni sud utvrdio je povredu podnositeljčina prava na suđenje u razumnom roku u odnosu na taj dio postupka te joj je dosudio naknadu u iznosu od 510 eura. Stoga je podnositeljica zahtjeva već ostvarila priznanje povrede zbog koje prigovara i odgovarajuću naknadu na domaćoj razini pa više ne može tvrditi da je žrtva te povrede, kako to zahtijeva članak 34. Konvencije.

14. Iz toga proizlazi da je ovaj preostali dio zahtjeva nedopušten na temelju članka 34. i članka 35. stavka 3. točke (a) Konvencije te se stoga mora odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 4.

II. PRIMJENA ČLANKA 41. KONVENCIJE

15. Uzimajući u obzir dokumente u svojem posjedu i svoju sudsku praksu (vidi, konkretno, gore navedeni predmet *McFarlane*, stavci 140. – 156., te gore navedeni predmet *Camasso*, stavci 28. – 36.), Sud smatra razumnim dodijeliti iznose navedene u priloženoj tablici.

IZ TIH RAZLOGA SUD JEDNOGLASNO

1. *proglašava* prigovor o prekomjernoj duljini trajanja kaznenog postupka u dijelu koji se odnosi na odlučivanje o optužbi za kazneno djelo za koje je podnositeljica oslobođena dopuštenim, a ostatak zahtjeva nedopuštenim;
2. *presuđuje* da ovaj zahtjev ukazuje na postojanje povrede članka 6. stavka 1. Konvencije u vezi s prekomjernom duljinom trajanja kaznenog postupka u dijelu koji se odnosi na odlučivanje o optužbi za kazneno djelo za koje je podnositeljica oslobođena;
3. *presuđuje*
 - (a) da tužena država podnositeljici zahtjeva treba u roku od tri mjeseca isplatiti iznos naveden u priloženoj tablici;
 - (b) da se od proteka prethodno navedena tri mjeseca do namirenja plaća obična kamata na navedeni iznos koja je jednaka najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke tijekom razdoblja neplaćanja, uvećanoj za tri postotna boda.

PRESUDA JELINIĆ-STARČEVIĆ protiv HRVATSKE

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 27. studenoga 2025. u skladu s pravilom 77. stavcima 2. i 3. Poslovnika Suda.

Viktoriya Maradudina
vršiteljica dužnosti zamjenika tajnika

Frédéric Krenc
predsjednik

PRESUDA JELINIĆ-STARČEVIĆ protiv HRVATSKE

PRILOG

Zahtjev u kojem su izneseni prigovori na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije
(prekomjerna duljina trajanja kaznenog postupka)

Broj zahtjeva Datum podnošenja	Ime podnositeljice zahtjeva Godina rođenja	Relevantni datum početka	Kraj postupka	Ukupna duljina trajanja Razine nadležnosti	Domaći sud / broj spisa	Iznos dosuđen na ime naknade neimovinske štete (u eurima) ¹
3942/24 29. 1. 2024.	Nada JELINIĆ- STARČEVIĆ 1958.	19. 5. 2014.	28. 2. 2022.	sedam godina i devet mjeseci dvije razine nadležnosti	Općinski sud u Rijeci br. K-707/2020	4.600

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

¹ Uvećano za sve poreze koji bi se mogli zaračunati podnositeljici zahtjeva.